

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Πρὸς τὸν ἄγριον

ἐπίσκοπον Σαντορίνης, ἦγουν Θήρας. Γιὰ πῆς ἀλεύρι; Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον σὲ γυρεύει. Ἄλλὰ ἐς ἄλλοτε τὰ σπουδαῖα. Καταγγεῖλαι αἱ; Πρίτε. Θέλεις καὶ πολιτικὴ ἀποζημίωσι, γιατί σου κῆψε ὁ Παληάνθρωπος, φαίνεται, τοὺς πεθαμμένους ποὺ ἤθελες νὰ πᾶς νὰ ψάλλης, ἢ, ὡς φαίνεται, δὲν σοὺ φτάνουν ὅσα σὰν ἄγριος ἐπίσκοπος τρυγᾶς, ἀλλὰ θέλεις νὰ τρυγήσης καὶ τὸν Παληάνθρωπο. Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ πτωχὲ τῷ πνεύματι καὶ μοχθηρῇ τὴν καρδίαν.

Θὰ ἔρθῃς ἐδῶ νὰ δικάσῃς μετὰ τὴν πατερίτσα σου, καὶ δὲν θὰ ἦναι ὁ Παληάνθρωπος κατηγορούμενος ἀλλὰ σύ. Νὰ δεσπότης, ποὺ ἀντὶς νὰ κάνῃ ἐλέη, νὰ γυρεύῃ νὰ ληστέψῃ ἐκείνους ποὺ ἐργαζόμενοι μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς των, τρέφουν τοὺς πτωχοὺς καὶ εὐεργετοῦν τὴν κοινωνία. Πολιτικὴ ἀποζημίωσι θέλεις; Ἐλα νὰ τὴν πάρῃς. Εἶνε καταθεμένη στὸ Ἀμαλίειον.

Τί σοὺ φταίει, βρὲ δεσπότη ὁ Παληάνθρωπος καὶ τοῦ γυρεύεις παραδες, ἀφοῦ ἄλλοι σὲ κατηγοροῦν; Θέλεις νὰ τρέψῃς ἀπ' αὐτόν; Ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ. Τί λέει, βρὲ βλάκα, τὸ Εὐαγγέλιον; Νὰ ἦσθε κερδοσκόποι σεῖς οἱ τραγοπαπάδες ἢ νὰ ἦσθε ἀνεξίκακοι, φιλελεείμανες, ἀνακτικτοὶ, ἀγαθοργοὶ κτλ. Σὺ βρὲ τί θέλεις νὰ παραβιάψῃς ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ τὸ καθήκόν του, γράφοντας ὅ,τι τοῦ γράφουν, ὅπως σὺ πᾶς καὶ ψέλλεις ἐχθροὺς καὶ φίλους; Καὶ χάθηκε ἕνα κομματι χάρτι νὰ βάνῃς ἕνα νὰ διαψεύσῃ ἂν ἦναι ψέμματα, ὅσα σοὺ γράψαν, ἀλλὰ ἔστειλες ἕνα βλάκα νὰ διεκδικήσῃ τὰ παπαδίστικα συμφέροντά του; Βρὲ, παπᾶ, καλόγερε, καὶ τὰ λοιπὰ, δὲν λέει τὸ Εὐαγγέλιον νὰ μὴ ἦμαστε φελόδικοι; Τί Εὐαγγέλιον λοιπὸν διδάσκεις, σὺ, ἀφοῦ σὺ εἶσαι φιλόδικος; Γιὰ πῆς ἀλεύρι; Ὁ Παληάνθρωπος καὶ τὸ Ἀμαλίειον σὲ γυρεύει.

Ἐπρεπε καὶ πρέπει νὰ ἔχῃς ὑψηλὸν τὸ φρόνιμα, ὡς ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι νὰ ἐγκλιεῖς μοχθηρὰν ψυχὴν εἰς στήθη παπᾶ, τοῦτ' ἔστι νὰ ἔχῃς θεωρίαν ἐπισκόπου καὶ καρδίαν Μυλωνᾶ. Γιὰ πῆς ἀλεύρι; Νὰ πῶς ἔρχεται κάμμειά φορὰ κάνεις σὲ θέσι νὰ πῆ: Καλὰ σὰς τὰ λέει καὶ ὁ Μακράκης ἐσὰς τῶν σιμωνιακῶν.

Προχτὲς

ἔτυχε καὶ ἤμουνα στὸν Περαίαν τὴν ὥρα ποὺ εὐγεναν ἀπὸ τὴν Ἀμερικάνικη ναυαρχίδα ὅσοι ἦταν προσκαλεσμένοι. Γιὰ τοὺς

ἄνδρες δὲν λέω τίποτα, γιατί ὅλοι εἶχαν ἕνα ζευγάρι μούτρα, ἀλλὰ ἐκεῖνες ἢ γυναῖκες, πῶ πῶ. Ἦτανε κάτι ξηροτάγαρα, κάτι μαϊμουδιτσαις, σουρλουλοῦδες, κάτι γεροντοκοριτσάρες, κάτι γεροξεκουπιάρεις, ντυμένες λοῖς, λιῖς κουρδέλια.

Μοῦ φάνηκε πῶς ἐβλεπα νὰ περνοῦν ἀπὸ μπροστά μας ἀποκρηάτικοι μασκαράδες. Ἦτανε καὶ κάτι κοριτσάκια μαζὺ δωδεκαχρονίτικα, τὰ ὅποια βλέποντας οἱ βαρκαδοροὶ ἔλεγαν: — Κῦττα κεῖ, ἀπὸ τώρα ταῦταναν στὴ τρυφερίτσα.

Ἄντιο παρθενία, ἀντίο, ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια καὶ μετὰ τὸ κερί νὰ σὲ γυρεύωμε δὲν θὰ σὲ βρίσκωμε.

Κύριε Συντάχτη

Χτὲς στῆς ὄχτῳ τῆς νύχτας περνοῦσα ἀπὸ τὸ καφενεῖο τοῦ Χαραμῆ, μοῦ ἐσυνέβη δὲ τὸ ἐξῆς: Εἶδα ἕνα καὶ βγαίνει ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ μοῦ λέει: — Τί ἔχεις; Ἐχεις παραδες; — Τοῦ λέω δὲν ἔχω παρὰ τρεῖς δεκάρες. Ἐκεῖ βλέπω τὸ μαντύλι μου στὰ χεῖρα του καὶ τρέχει, ἀμέσως ἐκεῖ δευτέρως ἀπὸ πίσω τρέχοντας κατ' ἀπάνω μου γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὸ καπέλλο μου, ἀπελπισθεὶς τότε ἐγὼ εὐγενά ἕνα ρεβόλβερ ποὺ εἶχα γιὰ ἀσφάλεια τῶν λωποδυτῶν καὶ ἀμέσως ἐτράπην εἰς φυγὴν. (Θὰ ἦτανε ἀνάξιος; ἀφοῦ δὲν σοὺ τὸ πῆρε κι' αὐτὸ, κρῖμα στὸ ὄνομα ποῦ ρεζιλεύει τοὺς λωποδύτες). Ἦρθε καὶ τρίτος ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐτράπην εἰς φυγὴν.

Σημ. Παληανθρώπου. Ὅχτῳ ἡ ὥρα καὶ στὴ πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας νὰ σοὺ κάνουν ἐφοδο οἱ λωποδύτες, σὰν χοντρὸ ψέμμα φαίνεται, ἐκτὸς πλέον ἂν σὲ βρῆκαν τοῦ χεριοῦ των, ἀφοῦ εἶσαι 15 χρονῶν. Ἐπειτα ποὺ εἴξερεις σὺ πῶς ἐρχότανε ὁ δευτέρως νὰ σοὺ πάρῃ τὸ καπέλλο; Οἱ λωποδύτες δὲν εἶναι φιλαράκι μου, καπελλάδες, καὶ μὴ χάνεσαι. Ἐγὼ λέω πῶς ἡ ἔχασες τὸ μαντύλι σου, καὶ νόμισες πῶς σοὺ τὸ πῆραν οἱ λωποδύτες; ἢ θὰ εἶδες φαντάσματα. Ὅπως δῖποτε ἄς προσέχουν ὅσοι περνοῦν ἀπὸ τὴν πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ.

Πρὸς ἀδερφε

αὐτὸς ὁ γεροξεκουπιάρης ὁ ἀπόμαχος ποὺ εἶναι στὴ πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας τί ἀρῖνει τὸ μεσημέρι καὶ πηγαίνουν ὅλοι οἱ ψυριάρηοι καὶ κοιμούνται ἀπάνω στὰ καθίσματα καὶ ὕστερα πηγαίνομε καὶ μεῖς οἱ ἀψύριαστοι καὶ καθόμαστε ξένοιαστοι καὶ γερμίζομε ἐλληνικὰ ζώρια, χωρὶς νὰ ξέρωμε ἀπὸ ποῦ τὰ ψουσίσαμε;

Σημ. Παλιανθρώπου. "Οχι αδερφέ, η ψύρα είναι ελληνικό προϊόν. Ωστε, μακάριοι οι ψουνίζοντες της δωρεάς από αυτό το πράγμα. Καλά που το μάθαμε κι αυτό, βαρδάζε από τα καθίσματα των πλατιών γιατί είναι ψύρα και των γονέων. Νά, νά, μια περπατά στο στέρο σου, κυρία. Φαίνεται, να μη χτενίστηκε καλά το πρσι και έπεσαν άπάνω σου.

Πρός τὰ

έλληνόπουλα του Σικάγκου της Αμερικής. Σας ευχαριστώ για τής εικόνες; που μου στείλατε και εγώ θα τυπώω τα γράμματά σας πάντοτε, φτάνει να μην έχετε πολύ λίμα μέσα.

Απ' τή Σμύρνη.

Προσέχετε να μη γράφετε κατά της Τουρκίας γιατί θα μάς πάψουν το φύλλο, επειδή τὸ ἐδῶ γραφείον του τύπου προσέχει πολύ εις τὰ γραφόμενά σας.

Σημ. Παλιανθρώπου. Με την Τουρκία δεν έχουμε να κάνουμε τίποτα, και είμαστε φίλοι, ἀλλ' αν πρόκειται σε εθνικό ζήτημα να σωπάσω, καλλίτερα ἄς μου πάψουν αυτού το φύλλο. Τι να γράψω εναντίον της Τουρκίας, έλεει ξιφιλ μπαλέρι; Δόξα εις τὸν Θεό, ὡς τώρα τόση κουταμάρα δεν του ζώτισε να μου δώση, ὅπως του Τρικούπη που πήρε τὰ κατσάβροχα του Καραλή ἀνκαταστάσαντας ὅλη τὴν Ἑλλάς.

Κύριε Συντάχτη.

Καταχωρίσατε, παρακαλούμε, ὅτι ὁ ταχυδρομικός ἐπιστάτης Δουβεδίου κατακρατεί τὰ γράμματα τὰ οἰκογενειακὰ τῆς διδασκαλίσσας Ἀριστέας Βουδούρη και δέν τὰ δίνει. Τὰ γράμματα γράφουν μέσα ὡς και τὸ Σύνταγμα λέει, ὅτι τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπόρρητα και ἀπαρραβίαστα. Τι ταχυδρομείον λοιπὸν ἔχομε; Ὑπάρχουν ὑπογραφαί.

Απ' τὸν Πύρο.

Ἔχομε δῶ ἕνα ἀστρονόμο που τὸν λέν Μπαλουρδο, αὐτὸς ὁ γαδαρος φαρμάκωσε ἕνα κυνηγητικό σκυλί που ἀξίζε περισσότερο ἀπ' αὐτὸν τὸν μούργο, γιατί λέει ὅταν περνοῦσε ἀπὸ τὸ σπίτι που τὸ εἶχαν τὸν γαύγιζε. Ὅριστε ζῶν που ἐτέθη φρουρὸς τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν. Ὑπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παλιανθρώπου. Σκύλο φαρμάκωσε; Οἱ σκύλοι θὰ τὸν φῶν. Οὐ νὰ χαθῆς, σκυλοπνίχτη, ποργιώτικο γαϊδούρι. Φιτοῦ σου.

Κύριε Συντάχτη.

Ἐκείνο που ἔγραψες προχτὲς για τὸ ἐργαστάσιο του Ρετσινα πῶς ἐγίνε παραζήγησι εἶναι ἀλήθεια, διότι ὁ Ρετσινας δέν πουλά με τὸν πῆχυ ἀλλὰ με τόπια, ὅλος δὲ ὁ Περαιῆς τὸν γνωρίζει για τὴν φιλανθρωπία του και ζῶμε κοντὰ του κοντὰ 500 ἐργάται; και ἐργάτριαις και ἔλα να μάς δῆς. Ὑπάρχουν ὑπογραφαί.

Σημ. Παλιανθρώπου. Ἔτσι εἶναι, να θέλουν να κατηγοροῦν οἱ μοχθηροὶ τοὺς εὐεργέταις τῆς κοινωνίας. Ἄμ δέν κολλοῦν.

Κύριε Συντάχτη.

Σ' ἕνα φύλλο τῆς Στοῆς ἐτυπώθηκε ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστρονομίας ἔπιασε ἕναν κάποιον Πέτρο Δουφήτην ἀπὸ τὴν Στεμνίτσα που πουλοῦσε ψεύτικα δαχτυλιδια στοὺς δρόμους και τὸν ἔστειλε σπὴν πατρὶς του. Ψέμματα. Δέν εἶναι Στεμνιτσήτης ἀλλὰ Κυπριώτης. Ψέμματα. Δέν τὸν ἐδίωξε, ἀλλὰ κάθεται ἐδῶ και ἐξέτιχά τὸ εὐγενῆ ἐπάγγελμά του ἐλευθερα. Ὑπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παλιανθρώπου. Εἶσαι λοιπὸν κύριε διευθυντῆ, και πρώτης τάξεως ψεύτης. Διάολε, ἀδικῶσε, πρέπει να σε διορίσωμε πρώτανι τῶν μπὰς ψεύτιδων. Θὰ σε γέλασε, φαίνεται, και σὶνα με κένενε δαχτυλιδι ψεύτικο.

Πύργου

Ἐδῶ ἔχομε ἕναν καθηγητὴ παμπαλῶθεν στὸ γυμνάσιο και τὸν λέν τὸ τουπίκλιν του Πλούταρχο Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος εἶναι, ὡπερ γὰρ εἶοικε προφῆσρας τῆς ραδιουργίας, και κατορθώνει να μὴ κρατηθῆ ἐδῶ γυμνασιάρχης, ἵνα οὗτος καρπούται τὴν δόξα τῆς δόξης, ὅτι τάχα μου να, εἶμαι γυμνασιάρχης, ἀφίνομε πλέον που εἶναι φοβερὸς ὑβριστῆς, ἡγουν χαμαλμπασιόγλωσσος. Ὑπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παλιανθρώπου. Κύριε Πλούταρχε Παπαϊωάννου. Γράμματα μαθεῖν σε δεῖ, και μαθόντα νοῦν ἔχειν. Σὺ ὅμως φαίνεται, ὅτι οὔτε γράμματα ἔμαθες, οὔτε νοῦ στὸ μυαλό σου ἔχεις, ὡστε μπορούμε να σε ποῦμε πῶς εἶσαι ζῶν μεν λογικόν, ἀλλὰ μὴ πλατυνόυχον.

Τώρα

που συνέπεσε ὁ λόγος ἄς σε ποῦμε και δυὸ λόγια σ' αὐτὴ ἀπάνω τῆ κουθέντα τῆς ὀμιλίας, γιατί σεῖς που ἔχετε καιροὺ να διαβαζετε και τὴν ἀρχαία μας ἱστορία. Ἐνοεῖται πῶς μιλά πρὸς τὸν χαμάλη Λαό. Λοιπὸν ἕνας μεγάλος φιλόζοφός μας, ὁ Πλάτωνας, εἶπε και που διδασκε τοὺς μαθητάς του, πῶς ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ζῶν διποδο και χωρὶς φτερά.

Τὸ πῆρε τ' αὐτὸ ἐκείνου τοῦ μασκαρα τοῦ Διογένη, και πάει τὸ βραδυ σὺν λωποδύτη; και κλέφτει ἕνα κόκκορα ἀπὸ τὸ περιβόλι τῆς κυρίας Ρικῆν, τὸν μαδῶ ζωντανό, και τὴν ἄλλη μέρα πᾶει μέσα στὴ παραδοσι τοῦ Πλάτωνα και τοῦ πατάει τὸν κόκκορα μαδημένο και λέει = Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Πλάτωνα = ζῶν με δυὸ ποδάρια και χωρὶς φτερά. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ρεζιλίκι, ἀναγκάστηκε ὁ Πλάτωνας καί ἐπρόσθεσε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶν διποδο, ἄπτερο και πλατυνόυχον, δηλαδή, ἔχει πλατυὰ νύχια. Θὰ πῆτε ὅτι και ὁ γαδαρος ἔχει πλατυὰ νύχια, ναί, μὰ δέν εἶναι και δυπόδαρος.

Και ὅλα αὐτὰ για να φτάσωμε στὸ συμπέρασμα και ποῦμε ὅτι ὁ καθηγητῆς τοῦ γυμνασίου τοῦ Πύργου δέν εἶναι ζῶν πλατυνόυχον.

Απ' τὸν Βόλο.

Κύριε συντάχτη. Ἐπειδὴ ἀκούω κ' ἐγὼ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο ὅτι εἶστε πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, ὡστε ἕνα ἔχει κένεις κένενα παράπονο τὸ τυπῶνεις ἀμέσως και μαθεῖναι ὁ κόσμος τῆς κλεψιάς και τὰ κακούργηματα που γίνονται, γι' αὐτὸ σου γράφω κ' ἐγώ, για τὸν γαδουροδῆμαρχό μας, ἀλλὰ δέν φταίει αὐτὸς φταίμε μεῖς που τὸν βγαναμε, τέτοιο δῆμαρχο που δέν κάνει οὔτε για γαδαρος. Πῆς του λοιπὸν να μάς φτείαση λίγους ἀποπάτους γιατί ἔχει μονάχα ἕνα, που μέσα μάτι να μείνη ἐπροχτὲς λοιπὸν πῆγα κ' ἐγὼ πρὸς ἀνάγκην μου, και βλέπω και στεκόντουσαν κάμμια δεκαριά ἀπόξω με τὰ βρακιά στὰ χέρια, τί να κάνω γὼ ὁ κακομοίρης ὅπου εἶχα μεγάλη ἀνάγκη; δίνωμισὸ φράγκο και πέρνω τὴν ἀραδα ἐνοῦς ἀλλουνοῦ, γιατί δέν μπορούσα και θὰ τῶκανα ἀπάνω μου. Γράψε λοιπὸν τοῦ δημάρχου μας να μάς φτείαση καμπόσους ἀποπάτους για τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἄν δέν φοβούμενα τὸ ζῦλο, θὰ ξεβρακονόμενα, και θὰ τᾶφτειανα μέσα στὸ δρόμο, διότι μαθανε κ' ἐδῶ ἀπὸ τοὺς μαγκοῦφεδες τοὺς δικούς σας και ἔχουν τὸν βούρδουλα για νόμο. Ὑπάρχει ὑπογραφή.

Σημ. Παλιανθρώπου. Εἶπαμε χίλιας φοραῖς, κύριοι Βολιώτες, ὅτι ὁ δῆμαρχός σας και πρῶην φεσῶς, ὅτι εἶναι διὰ χέσιμο, με συμπαθεῖο. Δέν τὸν χωνεύω οὔτε γὼ, ἀπὸ τὸν καιρο που τὸ εἶδα στὴν κατῆληγῆ, με τὸ κλάκ ψηλό καπέλο και με τὰ ἄσπρα γάντια σὺν καραγκιόζ μπασι.

Ἐκεῖνος

που μάς γράφει ἐκεῖνα τὰ νόστιμα για τὸν Παπᾶ Γιάννη τῶν Ταξιαρχῶν να ἐρθῆ να βόνη τὴν ὑπογραφή του στὸ γράμμα του, και τότε τυπῶνεται.

Κύριε συντάχτη.

Πῆς κεινοῦ που σου εἶπε πῶς ἐγὼ τσακνόμεμαι με τὸν παπᾶ Μανῶλη τῆς Βλασσαροῦς να γκαρίζη, γιατί προχτὲς δέν τὸν πῶτισα ἔστωντας με τὸ να ἔχα δουλειά, στὸ ἐξῆς ὅμως θὰ τὸν ποτιζω ταχτικά στὴ γούρνα τῆς ἁγίας Τριάδας, πρὸς τούτοις να πῆς και τοῦ ἐαυτοῦ σου, ὅτι σὺ κ' ἐκεῖνος εἶστε ψεύταις και μασκαραδες. Ὁ δεξιὸς ψάλιτης τῆς Βλασσαροῦς.

Σημ. Παλιανθρώπου. Καλὰ εἰκείνον, ἄμ ἐγὼ τί σοῦφρα, τὸ γρασίδι και με βρίζεις; Ἄει στὸ διάολο, γαϊδούρι ξεσμάρωτο.

Απὸ τῆς Σμύρνης

τὸν Βορονόβα. Γιατί, εὐ κύριε συντάχτη δέν μάς τυπῶσες κείνα που σου στείλαμε που πῆγαν να μάς σφᾶξουν ὅλους. Ἦτανε πολλὰ, ἄς ἐβαζες λίγα. Και ἔπειτα θέλησαν οἱ χρυσογαδαροι τοῦ Βορονόβα για κοροῦδέια τοῦ χαμάλη Λαοῦ και βῆκαν και σὺναξαν 200 ὑπογραφαδες και τῆς ἔστειλαν στὸν παπᾶ τῆς Σμύρνης για να παψουνε τὸν κακούργο Μουτουρη και Μιλαζάμη τοῦ Βορονόβα. Τώρα δὲ τὸ μετανόησαν, οἱ κερραταδες, οἱ προδότες, οἱ χρυσογαδαροι, γιατί τοὺς ἐπῆρε ἕνα ἀρνὶ και τοὺς τᾶισε σὺν να μὴ ἔχαν οἱ ἀφιλότιμοι κρέας να φῶν. Δὲ μάς ἐλεγαν να τοὺς φέρναμε μεῖς, ὅσα ἀρνιά ἤθελαν να μὴ προδῶσουν τὸ ἔθνος; Οἱ Ἕλληνας τοῦ Βορονόβα.

Σημ. Παλιανθρώπου. Τι τρέχει, βρ' ἀδέρφια; Ἦθελαν να σε σφᾶξουν και γὼ να ἔχω τὸ γράμμα σας μπροστά μου και χυμᾶρι να μὴ πάρω; Σταθῆτε να ψάξω να βρῶ τὸ γράμμα σας να δοῦμε πῶς τὰ γράφατε και πῶς ἤθελε να γίνῃ ἡ σφαγή σας, και τότε τὰ βροσκομε με τὸν Μουλομουλιζης σας, δέν ξέρω πῶς τοὺς λέτε και με τὸν Μουδῆρη και λοιπούς. Ἐπειτα, κοιτοὶ εἶσατε σεῖς να καθίσετε να σε σφᾶξουν, δέν φεύγατε; Ἄς ἦναι ἀφοῦ τὴν γλυτώσατε, περαστικά σας. Δέν μάς πειράζε τοπο πολὺ για τὴ θανή σας, ἀλλὰ που θὰ μάς βάζατε και μάς σε ντραβαλα να σε κένωμε μνημόσυνα και κολλοβα.

Ἄλλη φροῶ να ἴστε προσεκτικοὶ και σκουτούρες δέν θέλομε. Νὰ σε ποῦμε ἀλήθεια, τώρα που γλυτώσατε ἀπὸ τὴν σφαγή θέλετε να σε στείλωμε κᾶμπόσους λωποδύτες να καλοπεράσετε, για να σε ξελαφρύνουν ἀπὸ ὅτι βάρος ἔχετε ἀπάνω σας; ὡστε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ἦσατε ἐξασφαλισμένοι, γιατί οἱ Τούρκοι ὕστερα ἀπὸ τὴν ξεγυμνωτὰ που θὰ σε κενουν οἱ λωποδύτες μας, ἔσταντας με τὸ να μὴ ἔχουν να σε πάρουν τίποτα, θὰ σε χερσουν τὴ ζωῆ. Ἄν συμφωνᾶτε, γραψέτε μας ἀπάνω σ' ἕνα στουπόχαρτο, να τὸ ποῦμε τοῦ Κοσουάκου μας να ναυλώτη ἕνα βαποράκι και να σε τοὺς στείλη ἄναυλα. Με τὸν Θεό, θὰ καλοπεράσατε και σεῖς και πρὸ πάντων οἱ χρυσογαδαροι σας.

Ἀγαπητὲ Συντάχτη.

Πῆς τῆς κυρῆς Ροζοῦ; που πᾶει στὴ Βουλῆ ὅτι παραξεκουτιᾶστηκε και κάθε πρωὶ στῆς 4 τσακνόμεται με τὸν δούλο τῆς και σηκῶνει ὅλα τὴν γιτονειά στὸ ποδάρι και δέν μάς ἀρίνει να κλείσωμε μάτι ἴσα ἴσα στὰ γλυκοχαράματα που μάς πέρνει, ὁ γλυκὸς ὕπνος.

Ἄμα που εἶπα πῶς θὰ τὴν βᾶω σὶδὸν Παλιανθρώπο ὅλη ἡ γιτονειά μ' ἕκαμε χρυσό.

Σημ. Παλιανθρώπου. Ἡ κυρᾶ Ροζοῦ εἶναι συχωρεμένη ὅτι και ἄν κἀνη, γιατί ἀφοῦ τὴν βγαζουν με τὴν μαγαγιωνέτα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν βουλῆ, θὰ πῆ πῶς δέν τὴν πᾶνεις πλιά ὁ νόμος. Εἶναι ἐκτὸς νόμου, ὡστε πᾶν χαμῆνα κ' αὐτὰ που τῆς γράφομε.

Κρός

τὸν Γ. Κορωνιωτάκη. Αὐτὸ που μάς γράφεις ὅτι, ἀφοῦ πῆγες να σου πληρώση ἕνας ὄπλαρχηγός τῆς Κρήτης 170 δρ. που εἶχες να λαβαίνης και σῆδειραν και κόντεψαν να σου βγάνουν τὸ μάτι ἔστωντας με τὸ να τὸ ἔγραψε ἡ Ν. Ἐφημερίς δέν τὸ

ξαναγράφη ἐγὼ. Αὐτὸ τὸ εἶπαμε πράγματα που τυπῶνεται σε ἄλλαις ἐφημερίδα, ἐμεῖς δέν τὰ ξαναβάζομε. Γιατί θὰ κατανηθῶουν να μάς λέν = Ἄει στὸ διάολο, και αὐτὸς ὁ Παλιανθρώπου, κατάντησε πλέον να μὴ γράφῃ τίποτα, παρὰ ὅτι σάλια γράφουν και ἡ ἄλλαις ἐφημερίδες. Ἐπειτα ἐρχεται και τὸ ζήτημα τῆς φιλοτιμίας, γιατί τάχα να πᾶς να τὸ τυπῶσης πρώτα στὴν Νέα Ἐφημερίς και να μὴν ἐρθῆς κατ' εὐθεῖαν γραμμῆ σε μένα; Μπὰς και φοβήθηκε μὴ σου πάρω παραδες; Αὐτὸ δὲ τὸ ξέρεῖ ὅλος ὁ κόσμος, πῶς παραδες ὁ Παλιανθρώπου δέν πέρνει για ὅτι δήποτε. Ποιὸς πταίει; Ὁ Τρικούπης.

Κύριε συντάχτη.

Ἄν σε ἦναι εὐκολον κόπιασε ὀλιγο να μάς πληροφορήσης εις τί νόμισμα και σέποιον ἐπλήρωσε ὁ βασιλέας μας τῆς 60 χιλιοδρ. ὀπουαγόρασε τὸ νέον κτῆμα στὴ Θεσσαλία τῆς Κασστανίας;

Σημ. Παλιανθρώπου. Τῆς πλήρωσε ἐκεῖ που τῆς πλήρωσε. Σέρω γὼ; Ἐπειτα, σε παρακαλῶ, μὴ μ' ἀκακατεύετε πάρα πολὺ με τὸν βασιλέα γιατί τὸ ἔγρη δέν τὸ ξέχασα ἀκόμα. Ἐνα μόνον πράγμα ξέρω να σε πῶ, ὅτι ὁ βασιλέας με τὸν παρὰ του ἀγοράζοντας κτήματα ἐδῶ και κτήματα ἐκεῖ, θὰ κατανηθῆ να γίνῃ καταχτητῆς ὅλης τῆς Ἑλλάδας, εἰς τρόπον ὡστε, και ἄν θελήσωμε να τοῦ κένωμε ἔξωσι κᾶμμια φορὰ, πᾶει πλέον, δέν μπορούμε. Θὰ πάρη και οὐλη τὴν Ἑλλάς μαζύ του να φύγη.

Κύριε Συντάχτη.

Ἐγὼ ὁ Θεμιστοκλῆς Παναγούλας εἶμαι νέος 14 χρόνων και ἤθελα προχτὲς να πᾶω ἀπὸ τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος ὡς τὴν πλατεῖα τῆς Ὀμόνοιας και μου γύρεψαν 45 λεπτὰ ἐνῶ ὁ ναῦλος εἶναι 15, τὰ πλήρωσα, και ὅταν πῆγα να κένω τὰ παράπονά μου στὸν γραμματέα, μου εἶπε = Καλὰ να σου κένουν, ἔπρεπε να σου πάρουν ἐβδομήντα. Πῆς τα λοιπὸν να τὸ μαθη ὁ κόσμος να μὴ τὴν παθουν και ἄλλοι.

Σημ. Παλιανθρώπου. Σωστό. Καλὰ να σου κένουν, ἔπρεπε να σου πάρουν ὄχι 45 λεπτὰ ἀλλὰ μια και 45 για να μάθης να μὴν ἴσαι κοιτός. Βρὲ κολοκυφοκέραλε, πῶς εἶναι δυνατὸν ἕνας ὑπάλληλος και τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου μάλιστα, ἐνώπιον τόσο κόσμου να θέλῃ να σὲ ληττεύση; Ἄς ἦναι, τὸ τρακεῦ εἶχε ἀριθμὸ 13 και ἦτανε στὴν ὑπηρεσία τῆ Παρασκευῆ στας τρεῖς ἡ ὥρα μ. μ. Ἀλλὰ εἶναι ψέμματα. Κᾶτι ἄλλο θὰ συμβαίνῃ. Θὰ τὸ μάθωμε κ' αὐτὸ.

Πρὸς τοὺς Κρητικούς.

Μαθεῖνομε πῶς ἔχετε σκοπὸ ἄν ἡ Τούρκικη κυβέρνησις δέν παραδεχθῆ τὰς προτάσεις τῆς Συνέλεψις σας, ὅτι θὰ στείλετε ἐπιτροπή στὴν Εὐρώπη να γυρέψετε τὴν ἐνωσι σας με τὴν μητέρα Ἑλλάς. Ἐγὼ θαρρῶ, πῶς πρέπει να ἔχετε λίγη ὑπομονὴ ὡς που να ἐρθουν τὰ θαρρακωτὰ, ἄν και μάς φτάνουν και αὐτὰ που ἔχομε ὡς τώρα. Ἐπειτα δέν πρόκειται μόνο για σε, τὴν Ἠπειρο και τὴν Ἄβανία που τὴν ἀρίνετε;

Ὅλοι μαζύ. Μὴ βιάζεστε. Γιατί ἡ σκύλα ἀπὸ τὴν βία τῆς γενεᾶ τὰ κουταβάκια τῆς στραβά, και ἡ ὄρνιθα σκαλίζουσα σκαλίζουσα, βγαζει τὴ μάτια τῆς.

Οἱ μ' ὀθηαί

που εἶναι εις τὸ ὑπόγειον τοῦ Βαρβακείου παραπονῶνται ἐναντίον τοῦ ντεπελχανᾶ ἐπιστάτη των, ἔτι τοὺς στέλνει να πέρνουν νερό, και ὅτι ὅσα παιδιὰ δέν θέλουν να πᾶν τὰ μπαταίει. Αὐτὸς ὁ βάνουσις ἐπιστάτης ὀνομαζέται Γιῶργης, ἀλλὰ δέν εἶναι βάνουσις οὕτε ἔχοντροθης, ἀλλὰ πολὺ τίμιος, γιατί τὸ γράμμα δέν φέρει ὑπογραφή. Ὄστε, ψέμματα.

Βρὲ μασκαρα Παλιανθρώπου.

Ἀφοῦ ἔδωσες 5 δραχ. συνδρομῆ σ' ἕναν παραμάχηρα ὅπου ἐπιασθηκαν τὰ ποδάρια του και ἦταν, καθὼς λές, ἀξιος ἐλεημοσύνης, τί τὸ γράφεις εις τὴν πατασβούρα σου, για να

μας πουλήσης φιγούρα, ή δέν γνωρίζεις ότι τὸ Εὐαγγέλιον λέει ἀμὴ γνώτω ή ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ή δεξιά σου; "Ηλιος κι' ἀπό σένα.

Υπάρχει υπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπου. Αυτό είναι τὸ εὐχαριστῶ, κάνε καλὸ γιὰ νὰ σὲ βρίζουν, ὡς πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον, κύριε ποῦ μάς γράφεις αὐταῖς τῆς βρισαῖς, ἔλα νὰ σοῦ τὸ διδάξω, και νὰ μάθης κοντὰ σ' αὐτὸ και ἕνα ἄλλο ἀρχαῖο γνωμικὸ ποῦ λέει: "Ὁ εὐεργετούμενος φύσει ἀχάριστος εἶ—ήγουν σας σ' ὅποιον κάνεις εὐεργεσία θὰ ἔχῃς ἀχαριστία. Φαίνεται ὅτι θὰ θέλετε νὰ σᾶς δώσω ἀκόμα ἕνα τάλλαρο γιὰ νὰ μὲ βρίσετε καλλίτερα. Πηγαίνετε, ἄθλιοι, στοὺς χρυσογαδάρους, στὸ Παλάτι, στὴν ἀστυνομία, στὴν Μητροπολιτικὴ νὰ δοῦμε σᾶς δίνουν τάλλαρα; Θὰ σᾶς δόσουν κλοτσαῖς. Μουῦχετε, βρὲ, χιλιάδες φαγωμένα και ἂν θέλετε τὰ τυπῶνα ὄνομα πρὸς ὄνομα, και ὅποιος τολμᾷ ἂς πῆ πῶς εἶναι ψέμματα. Νὰ ἔτσι εἶναι ποῦ θυμῶνε τινὰς και δέν δίνει οὔτε στὸν Θεὸ του πεντάρα. **Ἀχάριστοι!**

Κύριε Συντάχτη.

Τὸ γράμμα ποῦ σοῦ ἔστειλα γιὰ τὴν Βλοσσαροῦ νὰ μὴ γράψῃς παπᾶ Μανῶλη παρὰ παπᾶ Σταμάτη, διότι ἔτσι τὸν λέν και ἔκανα λάθος και σοῦ γράψα παπᾶ Μανῶλη.

Υπάρχει υπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπου. Τώρα ποῦ τυπώθηκε; Αἰ Δὲν πειράζει λάθος ἔγινε τί παπᾶ Μανῶλης. τί παπᾶ Σταμάτης. Μασκαρᾶ, πρὶν γράψῃς γιὰτί δέν ζητᾶζεις πρῶτα καλὰ, ἀλλὰ βρίσκω γὼ τὸν μπελᾶ μου; Ἀφιλότιμε.

Ζήτη ἡ Θεσσαλί.

Γιὰ νὰ δῶ μὴ μοῦ κλέψαν τὸ ρολόγι οἱ λωποδύτες τῆς Ἀθήνας; Ἐδῶ εἶναι; Ζήτη οἱ λωποδύτες ποῦ μ' ἄφησαν ἐλεύθερο.

Γνωστοποίησις.

Παρακαλᾶται ὁ τοῦ γυμνασίου τελεόφοιτος ποῦ γυρεύει ἐργασίαν σὲ ἐμπορικὸ κατάστημα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ κατάστημα μου ποῦ εἶναι στὸ δρόμο τῆς Καπνικαρέας και ἀριθμὸς 24. Τὸν δέχομε.

Στὸν

συγγενῆ τοῦ κοριτσῶ ἐκείνου τῆς καλῆς οἰκογενείας, ποῦ πέρνει σὰν ζαγάρι ἀπὸ πίσω ἕνας δικαστῆς, τοῦ λέω, ὅτι

πραγματικῶς εἶναι ἀνάγκη νὰ βένη ὀλάκερη τὴν ὑπογραφή του και τότε τυπώνεται.

Κύριε Συντάχτη.

Σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι ἐδῶ στὸ γεφύρι τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Περαῖα ἔχομε ἕνα Ἀριστείδην Μπαρμπέρην, ποῦ τὸ γαδουρι πειράζει τὰ κορίτσα ὅταν πᾶν στὰ ἐργοστάσια, (τὰ θέλουν κι' αὐτὰ), και ἅμα πάη κανένα κορίτσι νὰ ψουνίσῃ μπαίνει κι' αὐτὸς μέσα, και σὲ παρακαλοῦμε νὰ τὸν πάψῃς, (πῶς νὰ τὸν πάψω, ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι μπακαλῆς; ἄμ δέν παύονται οἱ μπακαλίδες), ἔπειτα τί καταδέχεται παντρεμμένος ἄνθρωπος νὰ πειράζῃ τῶν φτωχῶν τὰ κορίτσα; Ὡστε, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ πάψῃ τὴν κακοήθειά του ἀπὸ τὸ ἐξῆς, γιὰτί θὰ βρεθῆ κανένας νὰ τοῦ μετρήσῃ τὰ πλευρά, και περιμένομε ἀπάντησις σου χωρὶς ἄλλο. *Υπάρχουν υπογραφαί.*

Ἀπάντησις Παληανθρώπου. Κυρία κορίτσα, ἐγὼ, μὲ τὸ μικρό μου κεφάλι, θαρρῶ, πῶς ἀφοῦ εἶναι τέτοιος ζαμπαρᾶς αὐτὸς ὁ κύρ Ἀριστείδης, πῶς ή καλλίτερη δουλειὰ ποῦ θὰ κάνετε, εἶναι νὰ μὴ πηγαίνετε νὰ ψουνίσετε ἀπ' αὐτόν. Ὅτι τώρα εἶναι μασκαρᾶς, φιλοσοφία δέν θέλει, διότι ὁ τίμιος εἶναι πάντα τίμιος, ὁ δὲ παληάνθρωπος εἶναι παληάνθρωπος ὄχι μὲ τὴν κύρια σημασία τῆς λέξης, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀχρεία. Ἐδῶ στὰ ἐμπορικὰ μας πηγαίνουν μέσα τόσα ἀγγελοκορίτσα, και τόσαις ἀγγελογυναῖκες και κάνεις ὑπάλληλος δέν τοὺς ἐνοχλᾶ, οὔτε ἔμπορος οὔτε μπακαλῆς, ἀλλ' ἀπεναντίας στέκεται μπροστὰ τοὺς μὲ τὸ μεγαλιέτερο σέβας, σὺ βρὲ κύρ Ἀριστείδη, μπακαλόγατε, γιὰτί πειράζεις τὰ ξένα κορίτσα; Θελεῖς, ἂν ἔχῃς κορίτσι νὰ σοῦ τὰ κάνουν σένα ἔτσι και νὰ σοῦ τὸ προσβάλλουν; Φαίνεται νὰ ἦσαι κανένας πολὺ ἄθλιος. Φτοῦ στὰ μούτρα σου, και κρίμας και στὸ φτύσμα. Βρὲ ἄδερφέ, ἂν δέν ἦσουν σκανταλιάρης δέν θὰ ἔκανες περισσότερη πελατία; Δέν σιῦ λέω, ἂν ἦναι κάμμιὰ χωρατατζοῦ χωράτεέ την, ἀλλὰ ὄχι νὰ πέρνης ὄλα τὰ πράγματα γιὰ ἕνα πράγμα. Ὅλοι οἱ κολλοὶ δέν εἶναι ἀπὸ ἕνα βαρέλι. Ὅλὰ σοῦ τῆς βρέξουν και δέν ἀνακατεύομε.

Κύριε συντάχτη.

Υπάρχουν κάτι ζουλοκορίτσα ποῦ δέν ἀφίνουν τοὺς ἄνθρώπους σὲ ἡσυχία, και ἔτσι προχτὲς ποῦ περνοῦσα ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕνα σπῆτι μιὰ Ἄννα μούρριξε μιὰ σταμνιὰ νερὸ και μ' ἔκανε λούτσα.

Υπάρχει υπογραφή.

Σημ. Παληανθρώπου. Πρέπει νὰ ἦσαι πολὺ εὐχαριστημένος ποῦ δέν σοῦρριξε κανένα καθῆκι, γιὰ νὰ μάθῃς πῶς θέλεις νὰ ἐνοχλᾶς ἐκεῖνες ποῦ δέν σὲ γουστάρουν. Ὅλὰ ἦσαι και σὺ μεγάλος μπουφος. Ἐννοια σου, Ἄννα, και δέν θὰ ἦσαι παληανθρωπίνα, ἂν δέν τὸν ζεματίσης ἅμα ποῦ ξαναπεράσῃ.

Πρὸς

τὸν Γ. Γαβαλᾶ στὸν Περαῖα. Δέν ντράπηκες νὰ μάς γράψῃς, ὅσα μάς γράφεις γιὰ τὸν Γούναρη τὸν ράρτη; Μποροῦν ποτὲ τέτοια νὰ τυπωθοῦν; Πίσω μας Σατανᾶ.

Εἰς τὸ ἐμπορικὸ

κατάστημα τοῦ Γύπαρη ἐκομίσθησαν ποικίλα και διάφορα κασμίρια καλοκαιρινὰ πρώτης ποιότητος και καλιτᾶς και μὲ συμφέρουσες τιμαῖς. Στὸ ἴδιο κατάστημα πωλοῦνται και ἐνδυμασίαις ἔτοιμες ἀριστότατα ραμμένες και κομμένες. Τέλος ὅποιος μὴ στὸ κατάστημα τοῦ Γύπαρη εἶναι ἀδύνατον νὰ βγῆ ὄξω χωρὶς νὰ ψουνίσῃ κάτι τι. Δρόμος Κελοκοτρῶνη ἀριθμὸς 3. Τροχᾶδην. Ὅλοι ἐκεῖ.

Ξενοδοχεῖον

«Δικέλεια» ἦγουν εἰς τὸ Τατόι, δηλαδὴ εἰς τὸ κτήμα τοῦ Βασιλέα ἀνοῖξε μαγαζὶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Λίγδας, ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου και τοῦ φαγειοῦ, ὄλα ἔτοιμα ὡς και ἀρνὶ στῆ σούβλα. Μέθυσες και θέλεις νὰ κοιμηθῆς θὰ βρῆς κρεβάτια καλλίτερα ἀπὸ τὸ σπῆτι σου. Ἀφίνομε πλέον ποῦ ἔχει νὰ κάνῃ τινὰς και μέσα στὸ ἀπέραντο δάσος περίπατο, Ἄμ μιὰ ἄλλη δουλειὰ, ποῦ ἔχῃ και ἅμαξα ἰδιαίτερη, και ὅποιος θέλει πάει οἰκογενειακῶς, φτάνει νὰ εἰδοποιήσῃ πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὸ στρατιωτικὸν πιλοπωλεῖον ὁ «Ἀφῆς» ὁδὸς Ἐρμού ἀριθμὸς 54. Τὸ ἅμαξάκι εἶναι θεῖον και εὐρωπαικόν. Ἡ γυναῖκες βρίσκουν και ἰδιαίτερη περιποίησι ἀπὸ τὴν γρηὰ μάνα του, γυναῖκα ποῦ δέν ἐννοεῖ ἄλλο παρὰ τὸ καθῆκον τῆς. Θεῖα θεῖα.